

MONITOR

Na R. P. 1777.

Nro: XX.

Dnia 8. Marca

Mci Panie MONITOR.

Nie wzgardzona z strony W. M.
Pana myśl moja pochodząca z
prostackiego serca, a wyrażająca
w przeszłym liście to zdanie,
względem opaczego mniemania
Rodziców, o regułach prawdzi-
wego

wego przywiązania ku Dzieciom, które we mnie mniey własny interes, iak przeświadczenie z milionowych praktyk podobney mnie młodzieży wzbudziło; leś mi nie małym powodem do zabrania śmiałości upraszania go, abyś mię raczył nieodwłocznie naydoskonaley w tym oświecić; ieżeli nie błędę, gdy mniemam że dzieci w żaden sposób nie mogą za to iedynie być wdzięcznemi Rodzicom, iż ich wydali na świat.

Błędziłbym poniekąd w tey mierze podług mego własnego przeświadczenia, gdybym niewyłączał obowiązku wdzięczności, za istotność dzieci względem Matek, pomniąc na onych boleści przy rodzeniu, lecz bydź skutkiem czyiego przyrodzonego

go y nader milego ukontentowania, y za to cierpieć, zdać się być rzeczą nie znośną.

W tym zarozumieniu nie zastanawiałem się w interessowaniu za pewnym synem do Oycy nie czulego, za to naybardziej na niego rozgniewanego, że znając pomierną sytuacyą Oycy, lecz dość wystarczającą do możliwości utrzymania przyzwoitego dobremu urodzeniu honoru, odważył się mniey bacząc na Oycowskie rady, więcej szukać honoru iak zysku, y stan sobie obrać iedynie z instynktu serca nie interessu, który dzisiay jest naywiększym Źródłem ledwie nie tysięcznych rozwodów.

Zaufanie w sposobności, którą W. M. Pan masz, tak pokrycia
ial

iak poprawienia błędów w mym
mniey udolnym sposobie pisania,
przeświadcza mię, że choć dla
roztargnienia umysłu, więkſzey
wagi zatrudnionego rzeczami,
nie zechcesz odrzucić tych kil-
ku liter adreſſowanych do ſiebie,
y przyłączonego Liſtu odemnie
za Synem do Oyca nieczulego
piſanego, od tegoż Syna ſtroſka-
nego nieczulością Oyca.

L I S T

za Synem, do nieczulego Oyca.

dnia 4. 7bris R. 1777.

Tu Civem Patremque geras. Claud.

O Strożność właściwa obowiąz-
zanemu Synowi, bynay-
mniey nie narażać na zagniewanie
Oyca, ktorego mu ſię tak nale-
ży obawiać, iak wzdrygać wy-
ſtępku, pewną ieſt przeſzko-
dą

dą do otwarcia osobistego przy-
 czyn, które go przywiodły do
 postąpienia, nieiako zdrożnie
 woli W. Ojca Dobrodziecia: chęć
 dogodzenia obowiązkom przyia-
 źni wzbudza wemnie właściwą
 śmiałość pocziwemu charakte-
 rowi, zapytania się W. M. Pana,
 o prawo podlenia własney krwi
 y o możność nieuczucia, że Ro-
 dzice niewczesnym świadcze-
 niem swych dobrodzieystw dzie-
 ciom, zagradzając onym do
 wszelkiego dobrego, czynią ich
 częstokroć tak daleko nieścześnie-
 wemi, że zamiast zostania, w cza-
 sie Rodzicom pociechą, przez
 szukanie różnych sposobow mie-
 nia się dobrze, dla pozornego
 przynajmniej okazania się na
 wielkim świecie, mimo nie-
 wchodzenia Rodzicielskiego w ich
 potrzeby, dążą ku ostatniej utra-
 cie

cie honoru, majątku, y dobrej reputacyi, á tego nieszczęścia dzieciniego źródłem bywa pospolita niechęć Rodziców pomniąc na to, iż dziatwa będąc im winna swą istność, jest im oraz winna swoy honor y wszystko. Wielebym mógł mieć dowodow na przeświadczenie W. M. Pana, iż granica wdzięczności dziecinney względem Rodziców, nie może mieć innego wymiaru, nad stosujący się do dobroczynności Rodzicielskiej, nie potrzebując go uwiadomić, iż niemało jest takich ludzi, ktorych nie dostatek przyprawia ledwie nie o przeklinanie pierwszego momentu swej istności. A do kogoż należy? jeżeli nie do pierwszych Authorow czyiego życia, zapobiegać narażaniu

napoz

na podobne ostateczności, którymby W. M. Panu iak nayprędzey życzył zapobiedz względem Syna swego, sprawiedliwie godnego lepszego losu, z tytuł szczerości serca, ile się W. M. Pan oney spodziewać możesz podaiącym mu tę zbawienną radę, y po mogącym śmieie oświadczyć, że podobnych usług nie zwykłem czynić mym Przyjaciółom iak prawem nazwiska mego, którym się podpisuiąc, zostaię nazawisze.

nayniższym
sługą

B. N.

Za pozwoleniem

Starzych

w Drukarni Mitzlerowskiej.

